

01.10.2010.G.

Ovo je prvi dan pisanja mojeg Duhovnog dnevnika. Na njegovo pisanje sam se odlučio po preporuci koju sam pročitao u knjizi Ricka Warena SVRHOVIT ŽIVOT. Pisac u toj svojoj knjizi, koja mi je skoro do savršenstva razjasnila neka moja pitanja i dileme oko daljnjeg mojeg vjerskog puta u životu, preporučuje svakome od nas da svakodnevno pišemo svoj Duhovni dnevnik u koji bismo trebali zapisivati sve što nam se događa na duhovnom planu kako bi se kasnije, kada bi smo to ponovno čitali, prisjetili onoga što nam je bilo bitno u našem duhovnom sazrijevanju. O toj knjizi, SVRHOVIT

ŽIVOT, koja me pogodila u "sridu", pisat ću neki drugi dan. I puno ću o njoj pisati. Sada bi htio u svoj Dnevnik zapisati ono što mi se događalo jučer i danas kada sam čitao i "progutao" knjigu PODERANI VEO od Esther Gulson koja je u toj knjizi ispričala svoje preobraćenje sa islamske vjere na kršćansku, točnije protestantsku. Ja sam katolik ali toliko suza nisam nikad isplakao čitajući neku knjigu koliko sam isplakao čitajući tu knjigu. Koliko li je samo milosti doživjela ta draga i mila Esther Gulson! Kolike li je samo radosti bilo u njoj kada je spoznala Gospodina Isusa Krista koji joj se osobno objavio i pokazao! Kolike je samo vjere pokazala ta krhka muslimanka kada se preobratala i kada se borila za svoju vjeru u Gospodina a ujedno , često i za svoj život, u tvrdom i ortodoksnom muslimanskom svijetu! Toliko vjere je imala da joj je Gospodin u jednom trenutku poslao u pomoć i Svetog Petra. Ona je jednostavno vjerovala Gospodinu a on joj je uvijek bio na pomoć, i u najtežim trenutcima. Hvala Gospodinu na Esther, na toj knjizi. Toliko su te suze, koje sam isplakao, bile jake i snažan taj osjećaj Božje milosti, da sam cijeli preostali današnji dan kao omamljen. Zato sam valjda i počeo pisati ovaj svoj Dnevnik. I nastavit ću ga pisati jer mi se skoro svakodnevno događaju neke milosti koja imam potrebu svjedočiti drugima. Ma, samo da opišem svakodnevni odlazak na misu imao bih što pisati slaveći Gospodina. Hvala Gospodinu što je moj Gospodin. I hvala mu što mi je kroz naprijed navedenu knjigu jednostavnim načinom pokazao i objasnio osnove muslimanske vjere, razlike i sličnosti, i što me ponovno uvjerio da svaka vjera na ovom svijetu ima nešto Božjega, ovisno o razini duha na kojoj se nalazi svaki onaj koji se nalazi u nekoj od vjera. Sve knjige o preobraćenjima s drugih vjera na kršćansku i na kraju na katoličku samo su mi potvrdile da se svatko od nas nalazi na određenoj razini duha te ćemo svi na kraju, bilo za života bilo poslije smrti, doći pred Gospodina, OČI

U

OČI, te mu morati objasniti što smo učinili sa životom i darovima koje nam je dao. Nekom će biti teže nekom lakše. Bilo bi dobro da o tome razmišljamo dok se još nalazimo ovdje na zemlji, tjelesno živi i u mogućnosti da mijenjamo i prilagođavamo svoj život prema Gospodinu, jer samo preko Njega i kroz Njega možemo imati život vječni. Slava Gospodinu.

